

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27.07.2017, sen. zn. 29 ICdo 112/2017, ECLI:CZ:NS:2017:29.ICDO.112.2017.1

Číslo: 143/2018

Právní věta:

V řízení o žalobě pro zmatečnost, která je (pouze) mimořádným opravným prostředkem podaným proti rozhodnutí vydanému v insolvenčním řízení, soud postupuje stejně jako soud rozhodující o jiných opravných prostředcích (o odvolání nebo o dovolání) proti rozhodnutí vydanému v insolvenčním řízení.

Usnesení, jímž odvolací soud rozhodl o odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně o žalobě pro zmatečnost podané proti rozhodnutí vydanému v insolvenčním řízení, je také rozhodnutím „insolvenčního soudu“ vydaným „v insolvenčním řízení“; dovolání (insolvenčního) dlužníka podané proti takovému usnesení nepodléhá poplatkové povinnosti, neboť dlužník je v insolvenčním řízení osvobozen od soudních poplatků podle § 11 odst. 2 písm. o) zákona č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a toto osvobození se vztahuje i na řízení o žalobě pro zmatečnost, na řízení před odvolacím soudem a na řízení před dovolacím soudem.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 27.07.2017

Spisová značka: 29 ICdo 112/2017

Číslo rozhodnutí: 143

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Insolvence, Poplatky soudní, Žaloba pro zmatečnost

Předpisy: § 11 odst. 2 písm. o) předpisu č. 549/1991Sb.

§ 11 odst. 3 písm. d) předpisu č. 549/1991Sb.

§ 2 písm. b) IZ

§ 229 o. s. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud zastavil řízení o dovolání dlužníka proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 3. 11. 2016, sp. zn. 4 Co 191/2014.

I.

Dosavadní průběh řízení

1. Insolvenční navrhovatel (JUDr. V. B.) podal žalobu pro zmatečnost proti usnesení ze dne 2. 4. 2012, č. j. MSPH 91 INS 4684/2011-A-97, jímž Městský soud v Praze (dále též jen „insolvenční soud“) zamítl jeho insolvenční návrh na zjištění úpadku dlužníka (Č., a. s.) (bod I. výroku), rozhodl o nákladech insolvenčního řízení (bod II. výroku) a vrátil insolvenčnímu navrhovateli zálohu na náklady insolvenčního řízení (bod III. výroku), a proti usnesení ze dne 5. 6. 2012, č. j. MSPH 91 INS 4684/2011, 1 VSPH 654/2012-A-153, jímž Vrchní soud v Praze potvrdil usnesení insolvenčního soudu (první výrok), odmítl odvolání D. P. (druhý výrok) a rozhodl o nákladech odvolacího řízení mezi insolvenčním navrhovatelem a dlužníkem (třetí výrok) a mezi D. P. a dlužníkem (čtvrtý výrok).

2. Usnesením ze dne 4. 8. 2014, č. j. 59 ICm 2210/2012-185, Městský soud v Praze vyhověl žalobě pro zmatečnost (obě rozhodnutí zrušil) (bod I. výroku) a uložil dlužníku zaplatit na „účet Městského soudu v Praze“ na soudním poplatku ze žaloby pro zmatečnost částku 5 000 Kč (bod II. výroku).

3. K odvolání dlužníka Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 3. listopadu 2016, č. j. 4 Co 191/2014-383, potvrdil usnesení Městského soudu v Praze ze 4. 8. 2014.

II.

Dovolání a vyjádření k němu

4. Proti usnesení Vrchního soudu v Praze z 3. 11. 2016 podal dlužník dovolání, které posléze, podáním datovaným 25. 7. 2017 a došlým Nejvyššímu soudu téhož dne, vzal v plném rozsahu zpět a požádal o vrácení zaplaceného soudního poplatku za dovolání sníženého o 20 %.

III.

Přípustnost dovolání

IV.

Důvodnost dovolání

5. Předseda senátu Nejvyššího soudu tudíž na základě tohoto dispozitivního úkonu zastavil dovolací řízení dle § 243c odst. 3 věty druhé, ve spojení s § 243f odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“).

6. K žádosti dovolatele (dlužníka) o vrácení (části) zaplaceného soudního poplatku za dovolání Nejvyšší soud uvádí, že dovolatel na základě výzvy (usnesení) soudu prvního stupně ze dne 20. 2. 2017, č. j. 59 ICm 2210/2012-406, podložené poukazem na položku 23 odst. 1 písm. d), odst. 6 Sazebníku poplatků (přílohy zákona č. 549/1991 sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů), vskutku zaplatil soudní poplatek za dovolání ve výši 10 000 Kč (srov. záznam č. l. 407). K rozhodnutí o žádosti vrácení soudního poplatku za dovolání je ovšem povolán (v souladu s ustanovením § 3 odst. 2 věty první zákona o soudních poplatcích) soud, který rozhodl o věci v prvním stupni (v dané věci Městský soud v Praze).

7. Budiž ovšem zdůrazněno, že dovolatel má coby (insolvenční) dlužník právo na vrácení soudního poplatku za dovolání v plném (nekráceném) rozsahu, neboť v dané věci jde o případ, kdy soudní poplatek zaplatil (na základě nesprávné výzvy soudu prvního stupně) ten, kdo k tomu nebyl povinen (§ 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích).

8. Žaloba pro zmatečnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí soudu prvního stupně nebo odvolacího soudu v případech popsanych v § 229 o. s. ř.

9. Rozhodnutí soudu prvního stupně o zamítnutí insolvenčního návrhu (jakož i rozhodnutí odvolacího soudu toto rozhodnutí potvrzující) je „rozhodnutím insolvenčního soudu vydaným v insolvenčním řízení“. Rozhodnutí o „opravném prostředku“ (žalobě pro zmatečnost) podaném proti takovému

rozhodnutí insolvenčního soudu, je proto také rozhodnutím „insolvenčního soudu“ vydaným „v insolvenčním řízení“ [což pro dobu od 1. ledna 2014, tedy pro dobu, ve které byla vydána obě rozhodnutí o žalobě pro zmatečnost v této věci, plyne výslovně z dikce § 2 písm. b) zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčního zákona), ve znění pozdějších předpisů].

10. V řízení o žalobě pro zmatečnost, která je (pouze) mimořádným opravným prostředkem podaným proti rozhodnutí vydanému v insolvenčním řízení (srov. i důvody usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 2. 2016, sen. zn. [29 ICdo 16/2016](#), uveřejněné pod č. 32/2017 Sb. rozh. obč., a důvody usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 12. 2015, sen. zn. [29 ICdo 6/2014](#), uveřejněného pod č. 51/2017 Sb. rozh. obč.), tedy soud postupuje (je povinen postupovat) stejně jako soud rozhodující o jiných opravných prostředcích (o odvolání nebo o dovolání) proti rozhodnutí vydanému v insolvenčním řízení.

11. Usnesení, jímž odvolací soud rozhodl o odvolání proti rozhodnutí soudu prvního stupně o žalobě pro zmatečnost podané proti rozhodnutí vydanému v insolvenčním řízení, je tudíž také rozhodnutím „insolvenčního soudu“ vydaným „v insolvenčním řízení“; dovolání (insolvenčního) dlužníka podané proti takovému usnesení nepodléhá poplatkové povinnosti, neboť dlužník je v insolvenčním řízení osvobozen od soudních poplatků podle § 11 odst. 2 písm. o) zákona o soudních poplatcích a toto osvobození se vztahuje i na řízení o žalobě pro zmatečnost, na řízení před odvolacím soudem a na řízení před dovolacím soudem (§ 11 odst. 3 písm. b/, d/ a e/ zákona o soudních poplatcích).

12. Pro úplnost budiž dodáno, že z týchž příčin nebyl důvod ukládat dlužníku povinnost k úhradě soudního poplatku ze žaloby pro zmatečnost usnesením Městského soudu v Praze ze 4. 8. 2014 (ve spojení s potvrzujícím usnesením odvolacího soudu z 3. 11. 2016), a toto nesprávné rozhodnutí o uložení povinnosti zaplatit poplatek by měl soud prvního stupně zrušit podle § 12 zákona o soudních poplatcích.